

ברוכים הבאים בשם ה' תושבי רכסים מקדמים כברכה את הרה"ג ר' אברהם אלטמן שליט"א ראש ישיבת 'עטרת צבי' אשרוד לרגל בואו לשבות בעירונו בעז"ה יימסרו שיעורים: בין קבלת שבת ל'ערבית' בבית הכנסת 'אהל מלכה' לפני מנחה [קטנה] בשב"ק בבית הכנסת 'אביר יעקב' ג"ג.

פרשת ראה

תשפ"ג

גליון ק"מ

"כולל בין הזמנים" - לשחק 'תופסת' ו'פאזל' עם הילדים...

המשך החיזוק בברכת המזון

בשבוע שעבר [גליון קלט] הובא במדור 'ביה אנא רחמי' סיפור נפלא על משפחה שהתחזקה בברכת המזון - וראתה ישועה גדולה בפרנסה. הדברים הביאו חיזוק רב, וברוך ה' יש חיזוק גדול בעניין.

עוד מענייני ברכת המזון - מ'באר הפרשה'

הרה"ק המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע הזהיר מאד לכוון בברכת המזון יותר מבתפילה, כי תפילה דרבנן, וברכת המזון מדאורייתא.

איתא בזוה"ק (ח"ב ריח.) 'דברכת מזונא חביבא קמי קוב"ה וכו', מאן דמברך לקוב"ה מגו שבטא בעי לכוונא לביה ולשוואה רעותיה בחדוה ולא ישתכח עציב וכו', וכמה דאיהו מברך בחדוה ובעינא טבא הכי יבין ליה בחדוה ובעינא טבא, ובגין כך לא ישתכח עציב כלל אלא בחדוה ובמלין דאורייתא'. ובתרגום ללה"ק, 'ברכת המזון' חביבה לפני הקב"ה, מי שמברך את הקב"ה מתוך שובע צריך לכוון לבו ולשים רצונו בשמחה ולא ימצא עצוב, וכמו שהוא מברך ובשמחה ובעין טובה כך נותנים לו בשמחה ובעין טובה, ומשום כך לא ימצא עצוב אלא בשמחה ובדברי תורה.

כתב ה'פלא יועץ' (ערך אכילה) ז"ל, וצריך שיברך ברכת המזון בנחת ובקול רם ובשמחת הלב כי יתן אל לבו לדברים שהוא מוציא מפיו לכוון בהם בעומק ואי אפשר שלא לשמוח. ולפי הנראה מדברי הזוהר הקדוש יש צורך גדול וחובת גברא למיעבד כל טצדקי כדי לברך ברהמ"ז בשמחה, והגדר הגדול כדי לכוון שיברך בעינים סגורות או עיניו למטה ולבו למעלה, עכ"ל.

וכן כתב ה'חרדים' (פ"ב), מצות עשה לברך אחר אכילת מזון שנאמר ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך (דברים ח ט) וצריך שיברך ברכת המזון בנחת ובקול רם ובשמחת הלב כדכתיב (רות ג, ו) ויאכל בעו וישת ויטב לבו ופירשו שבירך ברכת המזון, עכ"ל. « המשך בעמוד הבא במדור 'לעבדו בכל לבבכם'... »

מ"ה למעשה

היה לי מספר בקשות של אנשים שרוצים לזכות בסגולה המיוחדת של 'חיזוק אחרים בברכת המזון' שהיא צינור עצום לפרנסה בריווח, ובוודאי שהדבר כלול בהבטחת ה'חינוך' (מבא במשנה א) "כל הזהיר בברכת המזון מזונותיו מצויים לו בכבוד כל ימיו".

ובוודאי שהמזכה את הרבים בדבר זה - על אחת כמה וכמה. [עני' בחובת הלבבות' במעלת זיכוי הרבים].

ובס"ד לאחר שנגמרה כבר המהדורה השלישית (!!!) של הברכות בגודל 'כרטיסי אשראי' והבצרכים מאד בכל עת, ובפרט בימי בין הזמנים וכדו' שבהם אוכלים מחוץ לבית] השבוע הזמנה כמות אדירה (מעל 10,000) של ברכונים מהדפוס. המעוניין לזכות להיות שותף במצווה האדירה הזאת [בכל סכום שהוא] יכול לתרום ב'נדרים פלוס' קופת 'עלי באר' או בפ"ל שלי 0548496676. בברכת 'זהירותי לכם ברכה עד בלי די'...

א' גוט יאהר

כתב הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א: קבלה מהבעש"ט הק' זי"ע, [שקבל מרבו האחי' השילוני] כפי מספר הפעמים שמברך לחברו ב'כתיבה וחתימה טובה' מט"ו באב ועד 'ראש השנה' כמו כן כשיגיעו ימי 'ראש השנה' אשר כל באי עולם עוברין לפני כני מרון, במספר הזה יהיה לו אז מליצים טובים בשבמים אשר ילמדו עליו זכות" (באר הפרשה - ואתחנן פ"ג)

למה לא מארגנים

את זה???

שלימוד

ודאי

התורה הוא מעל הכל,

אבל אסור לנו לשכוח שיש תרי"ג מצוות שאנחנו לומדים בתורה. [וכל הלומד על מנת שלא לקיים ח"ו, נאמר עליו דברים חמורים רח"ל]...

זמן "בין הזמנים"

והנה בין הזמנים זה זמן קדוש ומיוחד שנתן הקב"ה לנו, בין למי שתורתו אומנותו, ובין לקובעי עיתים לתורה, זהו זמן מיוחד במינו, הזמן הכמעט יחיד בשנה שאפשר להשקיע בלהנות עם הילדים שלנו.

בלי לחץ של חגים, בלי לחץ של פסח, בלי הלחץ של "לשמוח בפורים..." וד"ל...

אלא נטו זמן איכות לשם זמן איכות עם ילדינו

היקרים... להנות, לרוץ, לשחק איתם בתופסת... שיראו שגם אבא שלהם יודע לנסוע על אופניים, וגם שומו שמיים... להתנדנד בנדנדה...

ולכן הבדיחה הנ"ל ממש אינה בדיחה, זה במלוא הרצינות!!! האבות ובנים של בין הזמנים הוא בברכה, בגן העיר, על הנדנדה ועם הכדור ביד... יש לנו עוד שבוע פחות קצת לנצל את הימים הקדושים האלו לזמן איכות עם המשפחה... להאריך קצת את הקפה בבית עם האישה... לחייך לילדים יותר, לצאת ולהתאוורר.

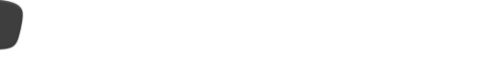
אין הכוונה חס ושולם לזלזל בקביעות עיתים לתורה של בין הזמנים, ודאי שמי שרוצה באמת להנות ידוע הסיפור עם אחד מגדולי הדור הקודם שאמר לנכדו "אם אתה רוצה להנות מטיוול תלמד קודם כמה שעות...". אבל גם בלי זה, "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמיים וארץ לא שמת" תקף גם לבין הזמנים...

אבל לא לשכוח, שישנה עוד עבודה מיוחדת שיש לה הזדמנות של פעם בשנה...

לשמוח עם המשפחה... בהצלחה, ושיהיה בין הזמנים כשר ושמח, ולא לשכוח שהכל הולך אחר החיתום, ועדיין אפשר לנצל את הימים האחרונים לתשובה, ולהזדרז לצאת עם המשפחה ל"דאצ"ה מרנען, מי ליד הבית, מי בפארק המרוחק יותר, מי בהזמנת פיצה, ומי בסתם בניית פאזל עם האוצרות שחנן אותנו הקב"ה.

נ.ב. - מטרת המאמר לחדד שעבודת השם היא מקיפה את כל חיינו ולא מצמצמת רק לעבודת לימוד תורה וכל מצוה אחרת זה סרך ביטול תורה, אבל זה פשוט שהדבר החשוב ביותר בעולם זה לימוד תורה, ושלא ישמע חס ושולם איזה סרך של זלזול בזה, ה"י.

ע"כ מהרב יחיאל אלכסנדר שליט"א, י"ש"כ לו על מסירת הדברים בעין פה.

מ"ה למעשה

התחזקות בעבודת ה'...
לענין מ"ה חיינו אפ"ן מרות
ג' חיינו אפ"ן קריין, וכו' מתי ישיאל

ידידנו הרב יחיאל אלכסנדר שליט"א, כתב מאמר נפלא ביותר, בספרו "אליבא דאמת", ואני חושב שיכול להיות תועלת לקוראים ממאמר זה, ואני מתחנן להשי"ת שלא תצא תקלה מתחת ידי בהעתקת מאמר זה... וד"ל:

זיכני הקב"ה וזיכתי להיות בברכת שחיה השבוע עם כמה מילדי היקרים לאו"ט, השתעשענו ביחד, והיה מאוד נחמד. בברכה פגשתי כמה מידידי היקרים גם כן, המכנה המשותף כמעט בין כולם היה שהותם יחד עם הילדים.

אבות ובנים בכין הזמנים - זה כברכה

אמרתי לכמה מהם ב'דרך צחות' ש"אבות ובנים" בבין הזמנים זה בברכה...

לאחר מכן חשבתי שזה ממש לא בדיחה. לצעיינו ישנה איזה מחשבה שתמיד מנקרת להרבה מאיתנו בראש, שניצל הזמן אמיתי זה אך ורק לימוד תורה.

כל הכוללים של בין הזמנים ושל זמנים מיוחדים באים לחזק את לימוד התורה.

לדוגמא: אנחנו מוצאים את עצמינו בפורים רצים מיד לאחר המגילה לכולל "רצופות" עד צחות, ומיד לאחר התפילה בכוונה, רצים לסדר נוסף של אשמורת השניה עד לעלות השחר, ומשם אנחנו ממשיכים לסדר מיוחד לפני התפילה, ולאחר קריאת המגילה לעוד סדר של שעתיים, והכל בתענית דיבור כמובן, ולימוד גמרא או הלכה בלבד ולאחר משלוח מנות וזיזו בשמחה בשיעור המצומצם ביותר של רביעית יין בשיעור הקטן ביותר ושינה חטופה מיד רצים לאבות ובנים ישיבת מרדכי הצדיק, ומשם לתפילת מנחה, ומשם לכולל עד שקיעת החמה...

יש לי שאלה, למה אין מישהו שמארגן מילה למי שמשקיע שעה בפורים של שמחה עם הילדים שלו, ביישוב הדעת בלי שום ניסיון לחטוף עוד שורה בגמרא תוך כדי? ... לא מגיע לילדים לראות דמות של אבא שמח בפורים??? למה בשבועות כשרוקדים לכבוד התורה יש איזה תחושה של "ביטול תיירה, יכלתי ללמוד עוד 5 שורות"... ולא זוכרים שחלק ממצות היום זה לאכול עיגאל תילתא לשמוח עם התורה.

למה אין מילגות לעודד עוד מצוות נשכחות...

ובעיקר מצוות הבית...

מילגה למי שמצליח לא לבוא לידי כעס כל ליל הסדר... ולכל הפחות לא להעיר שום הערה... ואם נשפך יין ולא העיר, יש מילגה כפולה...

למי שמצליח לשיר שירי שבת בנחת עם הילדים, להאיר להם פנים, ולהקשיב בסבלנות לכל אחד, ולשאל את הקטן מהגן את כל השאלות ולשיר איתו "פעם אחת היה צדיק רבי שמעון שמו"... למה אין כולל מיוחד לעניין זה?? מילגה כפולה ומכופלת למי שמצליח שלא לקיים הפסוק "וכי בזיון וקצף..." כשהילדים הושיטו את הידיים לקבל מנת מיץ ענבים מיין ההבדלה ותוך כדי הושתת הידיים המסיבית נשפך חלק נכבד על חולצתו וכשבא לשבת התברר שמישהו מהילדים משך את תכסא והוא נופל על הרצפה... אם מצליח שלא לכעוס מאה דולר מזומן...

מעשה מחוק באמונה ובטחון

הודאה גוררת הודאה

כתב הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א (באר הפרשה) כבר מילתנו אמורה רבות, כי הודאה גוררת הודאה, כלומר, המודה ומשבח להשיל"ת על הטוב אשר גמל עמו - ממשיך על עצמו עוד סיבות להודאה, ר"ל שזוכה לחסדים וניסים הרבה, ומכיל הן אתה שומע לאו שהמתלונן ונאנח ומתהלך בהרגשת 'מסכנות'...

וכך דרשו צדיקים בהאמור (טו) 'ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה', שנרמז בזה, כי אשר לא במסכנות - זה שאינו מרגיש עצמו 'מסכן' (נעבעך) ברוב דאגת הפרנסה אלא הוא בושט בהשיל"ת הון ומפנס אתונו תמיד, הוא הזוכה לפרנסה ברחבה ו'תאכל בה לחם', וכאותו מקרא מלא שדיבר הכותב (תהלים נה כג) 'השלך על ה' היבך והוא יכלכלך'. ואין הדברים אמורים דייקא לגבי עסק הפרנסה, אלא כך הוא המידה בכל צרכי האדם, הבוטח בה' שיספק לו כל צרכיו בגשמיות וברוחניות, ולרוב בטחונו הרי הוא שמח

אכן מצבי איננו שפיר כלל, אך 'מה יתאונן אדם חי - דיו שהוא חי' (איכה רבתי ג, ט) 'עלי להודות לבוראי על חיי, כי יש אשר מובילים אותם כבר לקבורה ואילו אני חי, מכיוון שכן, נענו משמי מרום ודמותי, וזה מצב שכזה אומר הוא שטובה יש בו ועליו להודות לה', עתה נראהו 'טובה' מה היא, ונתרפא מהגיבנות, הוסיף האישי להלל ולשבח לבוראו, על שכבר אין גו כפוף ואין מאושר ממנו, אמרו לו מן שמיא, וכי בזה שמח ומאושר הוא, בעת הזאת נוכיח לו 'מאושר' מהו, וירפאוהו מצרעתו, ושב להלך בין הבריות - שכבר נתנו לו להלך בינותם, כי סר ממנו הנגע, ותרב שמחתו כי מעתה יכול הוא לשוב לחזר על הפתחים... נענו בשמים של מעל, וכי בזה 'רבתה שמחתך' - לחזר על הפתחים, און נרבה שמחתך באמת, הכניס הקדוש ברוך הוא בלב אחד מידידי להלוותו 'סכום הגון' ומכובד, שבו העמיד את כל עסקיו לשעבר על מכוונם כבתחילה, וחזר לעשירותו יותר מתחילה, עתה כבר ידע היטב 'להיות שמח בחלקו', להודות ולהלל ולשבח על כל אשר לו.

עפי"ז הביא בספר 'טוב להודות' (עמ' רסג) לבאר נוראות בדברי חז"ל 'אתם בכיתם בכייה של חינוס, ואני קובע לכם בכייה לדורות', לשכאורה תמוה היאך יתכן שמחתם שבכו פעם אחת בכייה של חינוס נגזר עליהם עונש כה נורא, חורבן בתי מקדשות וכל אורך הגלות המר עם כל הצרות והגזירות שעוברים על ישראל בכל משך הדורות, ולכאורה נראה שהעונש חמור אלף מונים יותר מן החטא. אלא, שאכן אין זה בתורת 'עונש', אלא שמאחר שהתאוננו לחינוס בא הקב"ה להראות להם מהו רעה וצרה אמיתית שעליה אכן ראוי לכתוב.

לעברו בבל לבבכם

התחזקות בעבודת ה' - זו תפילה

מעשה באשה שבאתה לפני ה'רבי, יסדר נא רבינו עובדי 'גט' פיטורין מבעלי שנשאתי לו אך לפני שבועיים ימים, שאל אותה הלב, מה אירע ביניכם, ענתה האשה, היום מיד אחר אכילתו סעודת בשר ביקש ממני שאגיש לו קפה עם חלב, והדעזעתי לגמרי, שאלתי שמה ששכח בעלי הצדיק שזה עתה אכל בשר, לא שכחתי, אולי כוונתי לחלב סויה, לא, כוונתי לחלב 'אמיתי', וממציאו מפרה, וזקא ממשקה הדומה לחלב... ובוזה נוכחתי לדעת שאין בו יראת שמים ל"ע, כיצד אדור עמו בכפיפה אחת, הנני מתחננת ומבקשת מהרב שיעשה כל מה שבידו לפרק את החבילה ויפה שעה אחת קודם, אמר לה הרב, אי אפשר לו לעשות דבר וחצי דבר מבלי לשמוע תחילה את הצד השני, ומיד הלך אל ה'כולל' בו למד האברך דנו, וקרא לו והחל לשוחח עמו לדעת מ'כלי ראשון' גופא דעובדא היכי הוי, אולם הבעל 'הודה' בכל פרטי המעשה, כי אכן ביקש ממנה כוס קפה עם חלב לאחר אכילת בשר, נדהם הרב ושאלו, וכי ירדת מדעתך, מה לאברך חשוב כמותך לעבור על איסור אכילת בשר בחלב? השב לו הבעל, כי בימים הספורים והבודדים שהספיק לחיות עימה למד להכיר בטבעה, כי כל מה שהוא מבקש ממנה נעשה רק כעבוד שש שעות... וממילא אין כאן שום חשש של עבירה, כי עד שהיא תכין את הקפה כבר יעברו 'שש שעות', ומותר לי לכתחילה לשתות את החלב ... ולעניינינו ייאמר, טבעו של אדם מעשה שהוא 'נוכח' להתעורר ועד שיצא הדבר למעשה נמשך הדבר זמן הרבה, על כן הבה נתחיל מעתה להתעורר ול'התחמם' לקראת ראש השנה, ובוזה נקווה שבשייעתא דשמיא נכנס כבר בעובי הקורה ונשלים את העבודה בהגיע הימים הנוראים, כי אילו נמתין ח"ו עד אז, הרי אנו מסוכנים שנזכה להתעורר רק לקראת חנוכה... (באר הפרשה).

המשך ענייני ברכת המזון

בתב ה'חניון' (מצווה ת"ל) 'מקובל אני מרבתי ישמרו א-ל, ש'כל הזהיר בברכת המזון מזונותיו מצויין לו בכבוד'. וביאר המהרש"א (ח"א ניר ס"ה ד"ה גדול) בזה"ל, לפי שמוזנותיו של אדם קשים כקריעת ים סוף, ועל כן צוה הקב"ה לאוכל ושבוע לברך עליו, שעל ידי זה הקב"ה משפיע ברכותיו להיות לו ברווח מזונות, כי יש לאדם מקטרגים בדבר מלאת לו מזונותיו הקשים ברווח, ואלו הברכות הם המליצים יושר וסגנונים, טובים לנגד המקטרגים, כ"ל.

ומה נפלאו דברי בעל 'ילקוט מעם לועז' (בראשית ח"א עמ' קכג), וז"ל, לומר את התפילה מתוך סידור. שאם הוא מתפלל בע"פ הוא מסיח דעתו לדברים אחרים, אבל אם הוא משתדל להתפלל מתוך הסידור ואינו מרים כלל את עיניו, מובטח לו שלא יבואו לו מחשבות זרות. כי אם הוא עומל בכל כוחו להתפלל בכונה טובה בודאי ירחם עליו הקב"ה והוא יציל אותו מן היצה"ר. וכך שמענו על רבי יצחק לוריא [הארז"ל] שאפי' ברהמ"ז היה אומר מתוך הספר, אע"פ שהוא דבר שאפי' תשב"ר יודעים אותו על פה והטעם הוא מן הסיבה הזאת.

וזה הסיבה רבי אליעזר בו בספרי 'סדר היום' (סדר ברכהמ"ז), אם יש לו ספר לפניו להביט בו כדי שיוכל לבוין יותר ולא יסיח דעתו אחר עניני בדברים אחרים - מה טוב ומה נעים. ומקיים מצוה אחת של תורה כדין וכשורה, וגורם ברכה לעצמו ולכל בני ביתו.

בס' עמוד אש תולדות הגאון מהר"ל דיסקין (עמוד קסא) הביא מעשה שהיה בירושלים שאשה אחת הופיעה בבית מהר"ל דיסקין זצ"ל והודיעה את צערה על כי היא משכלת את בניה בקטנותם ר"ל ומבקשת ברכה. ייעץ לה המהר"ל דיסקין לקבל עליה מעתה לברך ברכת המזון מתוך הסידור ואכן אשה זאת צייתה לדברי קודשו אלה ונפקדה בזרע של קיימא.

ועוד בגדרי ה'זהירות' מה שכתב ה'משנה ברורה' (סי' קפ"ה סק"ג) בשם הא"ר 'טוב לברך בקול רם, כי הקול מעורר הכוונה, ומסופר על אחד מחסידי הרה"ק בעל ה'ישמח ישראל' מאלכסנדר זי"ע, שהתאונן בפניו על בנו שאינו מברך ברכת המזון, וכל הפצרותיו לא הועילו כלום, ענה הרה"ק ואמר לו, אם תקבל על עצמך לברך בקול רם אזי יתווכח לראות שגם בנך יתחיל לברך ברכת המזון (הובא בס' בישישים חכמה).

<p>עלון השבוע: לא נתדם</p> <p>חלק נתדם לע"ג: משה בן נתום תורת. וזווגו רחל זינת בת נוצר תורת.</p>	<p>חבורת "מעין עולם הבא" [ג' דפים במסכת שבת]</p> <p>ה - ז</p>	<p>ניתן להרשם לקבלת העלון במייל a0548496676@gmail.com</p> <p>בכל ענייני העלון ניתן לפנות ל- 0548496676</p>	<p>דרוש תרומות להדפיסת העלון ניתן לתרום בנידורים פלוס בקופת 'עלי באר'</p> <p>הנצחה שבועית - ש"ח</p> <p>80 אדור רכסים 1-100 ש"ח אוסף גליונות</p>
---	---	--	--